

таретво-то за извоза, и колко-то е закъпнѣло мѣсто-то жито по толкова сѧ умножава мытарство-то за извозъ и умалаваша за ввозъ. Колко пакъ таа система умрътѣва всако предпри-
атіе за хлѣбнѣ тръговѣж, аѣно е да го проумѣемъ, никой тръ-
говецъ колко-то и да е съ прѣдпрѣимателнѣ духъ не ще сѧ рѣши да
направи голѣмѣ единѣ извозъ жито въ мѣсто гдѣ-то владѣе
такава една система, защото-то ще го е всакога страхъ да не сѧ
умали мытарствена-та такса и жита-та му не щѣтъ могатъ
отпослѣ да изрекуватъ сѧ жита-та, кои-то бѣхъ сѧ взвезли слѣдъ
умаленіе-то на мытарственѣ-тѣ платкѣ. Съ такава мытарственѣ
системѣ прѣставать вобще депозита-та на чужды-ты жита; а
колко е това погубно засвидѣтелствувала го е Франція въ прѣ-
минѣло-то вѣѣма кога-то тамъ владѣлахъ гладъ.

Въ вѣщкы-ты вѣкове хлѣбна-та тръговѣа была е попеченіе и на
правителства и на частныя челоѣци; Римъ въ краины-ты и сѣбны-ты
сѧ дни завладѣвъ Египетъ за да може да приноси пшеничны пло-
дове отъ това плодородно мѣсто кзвъ свон-ты многобройны
жители, и борилъ за да брани Сициліѣ, това голѣмо влагаліще
на пшеничны плодове за Римляны-ты; днесъ политически-ти сно-
шеніа между народы-ты оставать да сѧ гържи миролюбива-та
тръговѣа за нужны-ты пшеничны плодове.

Распространеніе-то и усъвършенствованіе-то на земледѣліе-то въ
по-вече-то Европейскы дръжавы доведо е почти на сѣдѣ равновѣ-
гіе въ производство-то и въ изнуреніе-то; ако исклучимъ Портога-
ліѣж, Испаніѣж, Швеціѣж, Англіѣж и южны-ты страны на Франціѣж,
другы-ты Европейскы дръжавы събирать пшеничны плодове токо
рѣчи по-вече отъ колко-то имъ сѧ потрѣбни, и кога-то година-та
е изобилна на сѣдѣ прѣдполагалъ, че излишно-то слѣдъ годишно-
то изнуреніе възлази въ Европѣ на 12000000 хектолитры.

Балтійско-то море чрѣзъ Данчикъ, черно то море чрѣзъ Одесѣж,
вѣщкы-ти крайморскы градове по Азовско море и крайдунавскы-